

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXX. — Wydana i rozesłana dnia 20. sierpnia 1912.

Treść: № 169. Ustawa, dotycząca utrzymywania żeglugi parowej na Dunaju.

169.

Ustawa z dnia 12. sierpnia 1912,

dotycząca utrzymywania żeglugi parowej na Dunaju.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Zatwierdza się przytoczony niżej układ między c. k. Ministerstwem handlu i c. k. Ministerstwem skarbu, działającymi w imieniu Rządu, z jednej a Pierwszą c. k. uprzyw. Spółką żeglugi parowej na Dunaju z drugiej strony.

Artykuł II.

Zasilek, mający się wypłacać po myśli niniejszego układu z funduszków państwowych Pierwszej c. k. uprzyw. Spółce żeglugi parowej na Dunaju, należy corocznie wstawiać do preliminarza państwowego.

Artykuł III.

Zasilek, udzielany Pierwszej c. k. uprzyw. Spółce żeglugi parowej na Dunaju, wolny jest tak od podatku zarobkowego po myśli II. części ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, jak i od podatku rentowego, przepisanej tą ustawą.

Uwolnienie to od podatków stosuje się do zasilków, udzielonych Spółce z funduszków państwowych, poczynając od roku 1902.

Przyznaje się również uwolnienie od stempli i należności bezpośrednich od wygotowania niniejszego układu oraz od pokwitowań, wystawianych na jego podstawie.

Artykuł IV.

Zatwierdza się nabycie akcji Południowo-niemieckiej Spółki żeglugi parowej na Dunaju. Pozbycie tych akcji, statków oraz innych służących do ruchu urządzeń Południowo-niemieckiej Spółki żeglugi parowej na Dunaju, jakoteż każde zarządzenie, odbierające Rządowi możliwość rozporządzania jej środkami ruchu, zawisłe jest od zezwolenia Rady państwa.

Artykuł V.

Wykonanie niniejszej ustawy, która wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia, poruczam Mojemu Ministrowi handlu i skarbu.

Bad Ischl, dnia 12. sierpnia 1912.

Franciszek Józef wkr.

Stürgkh wkr.

Zaleski wkr.

Roessler wkr.

U k ł a d

między c. k. Ministerstwem handlu i c. k. Ministerstwem skarbu
w imieniu Rządu z jednej a Pierwszą c. k. uprzyw. Spółką żeglugi
parowej na Dunaju z drugiej strony.

§ 1.

Pierwsza c. k. uprzyw. Spółka żeglugi parowej na Dunaju zobowiązuje się do przewożenia osób podczas trwania niniejszej umowy na przestrzeni Dunaju od Pasawy aż do Dziewina według rozkładów jazdy, zatwierdzanych corocznie przez Rząd.

Za najmniejszy zakres zobowiązań w tym względzie uchodzą jazdy, przewidziane w rozkładach jazdy na rok 1910.

Ponadto Spółka zobowiązuje się do urządzenia ruchu pośpiesznego między Lincem a Wiedniem i do wybudowania w tym celu w roku 1911 i w roku 1912 po jednym nowym parowcu o 600 do 700 ind. HP, o szybkości na wodzie stojącej 23 kilometrów na godzinę oraz o pojemności na 1000 osób. Ten nowy ruch pośpieszny zaprowadzi się najpóźniej z początkiem żeglugi w roku 1912.

Przy układaniu rozkładów jazdy należy, o ile stacje żeglugi są zarazem stacjami kolejowymi, uwzględnić połączenia według rozkładów jazdy na kolejach żelaznych.

Wszystkie używane do tego ruchu parowce muszą odpowiadać pod każdym względem nowoczesnym wymaganiom i tym stosunkom komunikacyjnym, wśród których mają spełniać służbę.

Obejrzenie i zbadanie tych parowców odbywa się zawsze, ilekroć nasuwają się uzasadnione wątpliwości co do odpowiadającej umowie ich zdatności, co najmniej jednak raz na rok.

§ 2.

Pierwsza c. k. uprzyw. Spółka żeglugi parowej na Dunaju zobowiązuje się utrzymywać podczas

trwania umowy według zasad porządnej i punktualnej żeglugi ruch statków w celu regularnego przewozu towarów na rzece Dunaju, jak dotychczas, od Ratybony aż do Czarnego morza.

Do zwinienia istniejących stacji żeglugi potrzeba poprzedniego zezwolenia c. k. Ministerstwa handlu.

Spółka będzie utrzymywała nadal obecny regularny przewóz towarów oraz przewóz posyłek pośpiesznych statkami osobowymi na Dunaju co najmniej w dotychczasowym rozmiarze a w razie, jeżeli potrzeby ruchu tego wymagać będą, na wezwanie c. k. Ministerstwa handlu postara się o odpowiednie powiększenie tego przewozu.

Rozkłady jazdy dla ruchu towarowego należy przedkładać do zatwierdzenia c. k. Ministerstwu handlu.

§ 3.

Spółka zobowiązuje się poddać w porozumieniu z c. k. Ministerstwem handlu obowiązujący regulamin ruchu zasadniczemu rozpatrzeniu; zmiany regulaminu ruchu można również skutecznie jedynie w porozumieniu z c. k. Ministerstwem handlu.

§ 4.

Pierwsza c. k. uprzyw. Spółka żeglugi parowej na Dunaju zobowiązuje się podczas trwania niniejszej umowy dozwolić c. k. Ministerstwu handlu wykonywania nieograniczonego nadzoru nad tem, jakie ogólne lub szczegółowe taryfy, opusty w przewoźnem

i inne ogólne lub wyjątkowe warunki stosuje się do przewozu osób i towarów na statkach Spółki.

Dyrekcya Spółki winna udzielać osobom, które c. k. Ministerstwo handlu ustanowi do sprawowania tego nadzoru, wszelkich żądanych w tym kierunku wyjaśnień i dozwolić im przeglądania odnośnych ksiąg, zapisków i korespondencyi.

Pierwsza c. k. uprzyw. Spółka żeglugi parowej na Dunaju zobowiązuje się w zarządzeniach i rozporządzeniach swoich, dotyczących się taryf i regulaminów mieć na względzie potrzeby gospodarcze i handlowe królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych i działać pod tym względem w porozumieniu z c. k. Ministerstwem handlu, a obowiązek ten nie czyni ujemy służącemu Pierwszej c. k. uprzyw. Spółce żeglugi parowej na Dunaju prawu samodzielnego ustanawiania należytości za przewóz osób i towarów, jakoteż prawu samodzielnego określania innych warunków i sposobów przewozu jednych i drugich, o ile one nie są określone w regulaminie ruchu, który należy ułożyć po myśli § 3. w porozumieniu z c. k. Ministerstwem handlu.

Pierwsza c. k. uprzyw. Spółka żeglugi parowej na Dunaju zobowiązuje się, że podczas trwania niniejszej umowy nie zrzeknie się wobec żadnego innego państwa nadbrzeżnego zastrzeżonego sobie prawa samodzielnego określania spraw, dotyczących się taryf i ruchu ani nie zgodzi się na ograniczenie tego prawa.

Spółka wyda na żądanie c. k. Ministerstwa handlu w interesie krajowego wywozu osobno niższe taryfy wywozowe dla towarów, przewożonych z austriackich stacyi do serbskich, bułgarskich i rumuńskich stacyi okrętowych lub przez nie, oraz przez Gałaczu ku morzu.

§ 5.

Pierwsza c. k. uprzyw. Spółka żeglugi parowej na Dunaju zobowiązuje się:

1. Przy pokrywaniu całego swego zapotrzebowania materiałów, o ile Spółka nie rozporządza już obecnie własnymi zakładami, uwzględniać wśród równych zresztą warunków w pierwszym rzędzie austriackie wyroby;

2. powierzać budowę a także ewentualne naprawy swych parowców, używanych do ruchu po myśli § 1. niniejszej umowy, austriackim pracownikom okrętowym, względnie austriackim zakładom budowy maszyn.

§ 6.

Pierwsza c. k. uprzyw. Spółka żeglugi parowej na Dunaju zobowiązuje się na żądanie c. i k. wspól-

nego Ministerstwa wojny oddać w razie mobilizacyi lub wojny na usługi zarządu wojskowego, względnie c. i k. marynarki wojennej — w miarę potrzeby — za odpowiedniemi wynagrodzeniami cały swój materiał w statkach i urządzeniach ruchu, swoje urządzenia do ładowania, doki, pracownice okrętowe i znajdujące się w nich zapasy, któremi będzie wówczas rozporządzała.

W razie potrzeby należy oddać na cele wojskowe także te statki, które wprowadzie już są naładowane lecz jeszcze nie odpłynęły, tudzież te statki, będące już w podróży, które można jeszcze na czas zawrócić z drogi.

Osobny układ, mający się zawrzeć z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny i jego sekcją marynarki, określi warunki dostawy, tudzież roszczenia Spółki o wynagrodzenia za świadczenia, które ta ostatnia ma wykonać w razie mobilizacyi lub wojny dla celów siły zbrojnej, następnie obowiązek zarządu wojskowego i marynarki wojennej do odszkodowania za zużycie, stratę lub uszkodzenie dostarczonego materiału, w końcu wynagrodzenie za wszelkiego rodzaju transporty wojskowe podczas pokoju lub wojny.

W razie, jeżeli traktująca o ułatwieniach dla transportów wojskowych część wspomnianego wyżej układu z jakiegokolwiek powodu utraci moc obowiązującą, pozostanie nadal w mocy przez czas trwania niniejszej umowy zobowiązanie Spółki do przewożenia wojska oraz osób wojskowych, jadących pojedynczo i pakunków podróży wojskowych za połowę taryfy dla osób względnie dla pakunków, obowiązującej dla podróży cywilnych i do przewożenia przedmiotów, przeznaczonych dla wojska, za połowę ceny I. klasy normalnej taryfy towarowej.

Pierwsza c. k. uprzyw. Spółka żeglugi parowej na Dunaju uznaje, że wszystkie przepisy wojskowe, opracowane w porozumieniu z c. k. Ministerstwem handlu i Spółką, odnoszące się do żeglugi na drogach wodnych, mają moc obowiązującą dla Spółki i jej organów.

Pierwsza c. k. uprzyw. Spółka żeglugi parowej na Dunaju udziela prawa wolnej jazdy ubogim obywatelom austriackim, którzy są obowiązani do służby wojskowej i wskutek pisemnego wezwania c. i k. urzędów konsularnych lub c. i k. poselstw mają być odesłani z zagranicy do kraju.

Pierwsza c. k. uprzyw. Spółka żeglugi parowej na Dunaju zobowiązuje się uwzględniać po myśli § 4. ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 30., przy obsadzaniu posad służbowych, podpadających pod kategorię woźnych i sług kancelaryjnych, niższej służby nadzorczej i służby ruchu, wysłużonych podoficerów c. i k. wojska, c. i k. marynarki wojennej, c. k. obrony krajowej i c. k. żandarmerji.

§ 7.

C. k. Zarząd poczt ma prawo używać wszystkich statków, utrzymywanych dla przewozu podróźnych przez Pierwszą c. k. uprzyw. Spółkę żeglugi parowej na Dunaju, w celu przewożenia i pośredniczenia w przesyłaniu posyłek względnie skrzynek pocztu listowej, a Pierwsza c. k. uprzyw. Spółka żeglugi parowej na Dunaju jest obowiązana przez czas trwania niniejszej umowy skutecznie bezpłatnie na wspomnianych statkach przewozić i pośredniczyć w przesyłaniu otrzymanych od c. k. zakładów pocztowych posyłek, względnie skrzynek pocztu listowej, przyczem ponosi odpowiedzialność za przyjęte do przewozu posyłki według obowiązujących w danym czasie przepisów pocztowych.

Zresztą obowiązuje nadal układ z dnia 8. maja 1890, zawarty między c. k. Zarządem pocztowym a Pierwszą c. k. uprzyw. Spółką żeglugi parowej na Dunaju co do szczególnych sposobów załatwiania służby pocztowej.

§ 8.

Pierwsza c. k. uprzyw. Spółka żeglugi parowej na Dunaju zobowiązuje się podczas trwania niniejszej umowy nie wydawać bez zezwolenia c. k. Ministerstwa handlu żadnego zarządzenia w zasadniczych sprawach, jako to: w sprawach istnienia i organizacji Spółki, w sprawie wydawania obligacji pierwszeństwa, przeprowadzania nadzwyczajnego umorzenia długów, zwiększenia lub zmniejszenia kapitału akcyjnego Spółki, pozbywania potrzebnego do utrzymania żeglugi majątku w statkach i nieruchomościach.

§ 9.

C. k. Ministerstwo handlu sprawuje nadzór nad dokładnem dotrzymaniem układów, zawartych ze Spółką.

Zamknięcia rachunków i bilanse należy w ogólności sporządzać według tych zasad, które były miarodajne dla rachunków i bilansu w roku 1909; c. k. Ministerstwo handlu bada te zamknięcia i bilanse i prostuje je, o ileby miano odstąpić od tych zasad; w tym celu należy zamknięcia te i bilanse skończyć i przygotować z reguły do dnia 15. kwietnia roku następnego, co najmniej zaś na cztery tygodnie przed walnem zgromadzeniem, powołaniem do powzięcia uchwały co do użycia dochodów z przedsiębiorstwa.

§ 10.

Rząd ma prawo podczas trwania tego układu zamianować dwóch członków zarządu Pierwszej c. k. uprzyw. Spółki żeglugi parowej na Dunaju.

W razie, jeżeli do zarządu należy razem z wiceprezesem więcej jak ośmiu zarządców, ustanowionych przez Spółkę, ma Rząd prawo wydelegować do zarządu jeszcze jednego członka.

Do członków tych nie odnoszą się postanowienia statutu Spółki, dotyczące się posiadania akcji i czasu trwania obowiązków zarządców.

Jeden z członków, wydelegowanych przez Rząd, musi należeć do komitetu zarządu.

Jego c. i k. Apostolska Mość mianuje prezesa zarządu. Oznaczenie jego pborów zastrzeżone jest za każdym razem porozumieniu między c. k. Rządem a Pierwszą c. k. uprzyw. Spółką żeglugi parowej na Dunaju. Ustanowienie kierującego dyrektora Spółki podlega zatwierdzeniu c. k. Ministra handlu.

Członkowie Rady państwa nie mogą należeć do zarządu Spółki. Urzędnicy, którzy z urzędu pełnili nadzór nad prowadzeniem przedsiębiorstwa Spółki, mogą należeć do zarządu jedynie jako członkowie mianowani przez Rząd.

Pierwsza c. k. uprzyw. Spółka żeglugi parowej na Dunaju zobowiązuje się przez czas trwania niniejszej umowy zastosować do powyższych postanowień statut i regulamin przedsiębiorstwa. Zmieniony statut i zmieniony regulamin przedsiębiorstwa mają wejść w życie równocześnie z niniejszą umową.

§ 11.

Pierwsza c. k. uprzyw. Spółka żeglugi parowej na Dunaju zobowiązuje się płacić stale do funduszu emerytalnego funkcyjaryuszy corocznie taką samą kwotę, jaką wynosi suma wkładek tych funkcyjaryuszy.

Spółka postara się o zestawienie według zasad techniki ubezpieczenia bilansu funduszu emerytalnego z dniem 1. stycznia 1910 na podstawie stopy cztery od sta. Na podstawie wyników tego bilansu obejmuje Spółka obowiązek, wychodzący poza czas trwania niniejszej umowy a dotyczący wydania zarządzeń w tym celu, aby ubytek, jaki okaże się w bilansie, umorzony został w ciągu okresu lat 40.

W końcu zobowiązuje się Pierwsza c. k. uprzyw. Spółka żeglugi parowej na Dunaju rozpatrzyć ponownie w porozumieniu z c. k. Ministerstwem handlu statut funduszu emerytalnego funkcyjaryuszy w przeciągu pierwszego roku po wejściu w życie niniejszego układu.

Przytem trzeba będzie wziąć na wzgląd następujące okoliczności:

- a) O ile ma obowiązywać nadal postanowienie § 6., punkt 1, lit. b. statutu emerytalnego Spółki z roku 1909, wyrówna Spółka przy spensjonowaniach tego rodzaju nadwyżkę obciążenia funduszu emerytalnego, obliczoną sposobem techniki ubezpieczenia.
- b) Wkładki, płacone przez Spółkę do zakładu emerytalnego za członków nowowstępujących, należy oznaczyć w ten sposób, aby świadczenia funduszu znajdowały pokrycie w tych wkładkach według zasad techniki ubezpieczenia.

§ 12.

W zamian za spełnienie zobowiązań, przyjętych w niniejszej umowie, będzie się udzielało Pierwszej c. k. uprzyw. Spółce żeglugi parowej na Dunaju podczas trwania układu corocznie zasiłek z funduszków państwowych.

Zasiłek ten będzie wynosił w latach 1912 do 1936 po 1,300.000 K.

Jako czas wypłaty zasiłku oznacza się dzień 15. stycznia tego roku, z którego rachunek przychodów mają owe kwoty zasilić.

W Wiedniu, dnia 23. listopada 1910.

§ 13.

Dopłaty państwowe, niezwrócone jeszcze na zasadzie układu z dnia 4. kwietnia 1892, Dz. u. p. Nr. 66, winny być zwracane podczas trwania niniejszego układu w taki sposób, że z czystego zysku, który pozostaje każdego roku na podstawie prawidłowego zamknięcia rachunku przychodów przedsiębiorstwa i ma być w myśl statutu rozdzielony między akcjonariuszy oddawać, się będzie Rządowi 15 od sta.

Reszta, pozostała ewentualnie jeszcze po upływie niniejszego układu, przypada w tym terminie do zapłaty w całości i winna być wypłaconą Rządowi w dniu po upływie układu.

§ 14.

Niniejszy układ wchodzi w życie począwszy od dnia 1. stycznia 1912 i zostaje zawarty na 25 lat, t. j. aż do dnia 31. grudnia 1936, z tym dodatkiem, że Rząd ma prawo zapomocą wypowiedzenia w roku 1929 uchylić go z dniem 31. grudnia 1931.

§ 15.

Dla wszystkich sporów, wynikłych w danym razie z niniejszego układu, które nie należą z mocy ustawy przed wyłączny sąd szczegółowy, są wyłącznie właściwe w pierwszej instancji sądy rzeczowo właściwe w siedzibie c. k. Prokuratury skarbu w Wiedniu.

